

Paragræph, der fulgte umiddelbart efter de to Paragræpher, som handle om Affattelsen af Valglisterne til Landstthinget i Kjøbenhavn og i Kjøbstæderne, og som sagde, hvorledes der skulde forholde, naar Noget var misforstået med disse Listers Affattelse, hvorhos der fandtes en ligelidende Paragræph midt inde blandt de Bestemmelser, som omhandle Valglisternes Affattelse paa Landet. Landstthinget fandt, at man kunde nøies med een Paragræph af samme Indhold, og skød derfor den første Paragræph ud, medens man indsatte en Henvisning i den anden Paragræph, saaledes at denne tillige kom til at angaae Valglisterne for Kjøbenhavn og Kjøbstæderne. Der viste sig dog herved den Ulempe, at man skulde søge Bestemmelser, der angik Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, midt inde i Bestemmelserne om Valglisterne paa Landet, og da dette ikke syntes nogen rigtig Ordning af Stoffet, blev man i Fællesudvalget enig om hellere at vende tilbage til det, der var vedtaget af Folkethinget, nemlig at have to Paragræpher af samme Indhold, stillede saaledes, at det let faldt i Minde, hvad de angik. — Endelig var der Uoverensstemmelser angaaende Benyttelsen af Forholdstalsvalgmaaden ved Valg af Valgmænd til Landstthinget, idet Folkethinget gjentagende har besluttet at indsette Paragræpher, der sigtede til at gennemføre denne Valgmaade ved Valgmandsvalgene i Kjøbenhavn og i Kjøbstæderne, medens Landstthinget har udstedt disse Paragræpher og derimod foreslaaet en Afstemningsmaade som den, der har været benyttet efter den hidtil gjældende Valglov, nemlig med sædvanlig Stemmesleerhed. Det viste sig meget snart i Fællesudvalget, at dette var et Punkt, hvorom det egentlig ikke kunde nytte at tale længere; der var blevet talt saa Meget derom fra de forskjellige Sider, at man fandt, det ikke kunde nytte at undergive dette Spørgsmaal en yderligere Drøftelse i Udvalget, og at der heller ikke i denne Sag kunde stilles noget Mæglingsforslag. Man streb derfor snart til en Afstemning, som viste, at samtlige syv Medlemmer, der vare valgte af Landstthinget, vare af den Mening, at det i saa Henseende maatte forblive ved Landstthingets Forslag, og at de fire af de Medlemmer, som vare valgte af Folkethinget, sluttede sig dertil, medens der-

imod de tre andre af Folkethinget valgte Medlemmer have formeent, at man burde blive ved, hvad der var vedtaget af Folkethinget. Jeg antager ogsaa, at der er talt saa meget om denne Sag, at det vilde være unyttigt nu at gjentage Forhandlingerne derom og angive de Grunde, der lade sig fremsføre for den ene eller den anden af disse Meninger. Jeg skal derfor ikke for Tiden gaae ind derpaa, saa meget mindre, som jeg ved en tidligere Leilighed har udtalt mig derom for mit personlige Vedkommende, og som vi ved sidste Behandling af denne Sag hørte et særdeles udførligt og grundigt Foredrag for den Mening, til hvilken jeg har troet at maatte slutte mig. Jeg skal blot endnu gjøre opmærksom paa Sagens Stilling, som jo er den, at Regjeringen har erklæret ikke at kunne modtage dette Lovforslag, naar den Bestemmelse, som er vedtagen af Folkethinget, bliver staaende deri, at Landstthinget gjentagende har udtalt sig imod at vedtage saadanne Bestemmelser, og at det af det Valg, som det nævnte Thing har foretaget til Fællesudvalget, hvorefter samtlige syv Medlemmer fra Landstthinget stemte for dets Beslutning, har viist sig, at der maa være en særdeles fast Overbeviisning om, at man ikke bør fravige denne Beslutning, saaledes, at der altsaa er al Udsigt til, at der i Landstthinget enten ikke vil blive givet Mindretallets Forslag nogen Stemme, eller i alt Fald kun høist saa. Endelig er Stillingen her i Folkethinget saaledes, at Meningerne, i alt Fald ved den sidste Afstemning, vare i den Grad deelte, at en enkelt Stemme gjorde Udslaget, og en reen tilfældig Omstændighed kunde derfor gjerne have medført, at Sagen havde faaet et andet Udfald. Under denne Sagens Stilling synes det, at der dog virkelig maa være Anledning for dette Thing til at fravige sin Beslutning; thi naar man seer hen til, at Regjeringen, Landstthinget saa at sige med Genstemmighed og et meget stort Mindretal her i dette Thing have erklæret sig for den anden Mening, er her vistnok et af de Tilfælde tilstede, da et Fleertal bør give efter. Der er, saavidt jeg kan skjønne, ingen Udsigt til, at man ved fortsat at holde paa disse Bestemmelser vil kunne sætte dem igjennem; men det, som nu er hændet, nemlig at Regjeringen og Lands-